

ת"פ 18987/02/22 - פרקליטות המדינה - המחלקה הכלכלית נגד קיבוץ עין החורש, סינגל פוט בע"מ, ג'ורג'יאנה מורחאן, עופר זלצמן

בית משפט השלום בנתניה

תפ"מ 18987-02-22 קיבוץ עין החורש נ' סינגל פוט בע"מ ואח'
מספר בקשה: 4

לפני כבוד השופט אלי ברנד
מבקשת
נגד
משיבים
פרקליטות המדינה - המחלקה הכלכלית
קיבוץ עין החורש
2. סינגל פוט בע"מ
3. ג'ורג'יאנה מורחאן
4. עופר זלצמן

ב"כ המבקשת: עו"ד ציון דרבאו
ב"כ המשיבה 1: עו"ד ענת סער

החלטה

1. המשיב 1 הגיש נגד המשיבים 2-4 תביעה לפינוי מושכר ביחס לנכס מקרקעין שהוא בעל הזכויות ביחס אליו, הידוע כגוש 8421 חלק מחלקות 8, 12 ו-17 והמזוהה במדויק על פי חוות דעת מודד המהווה נספח ב' לכתב התביעה (להלן: "המקרקעין").

2. המשיבים 2-4 מפעילים במקום אורווה ושטח מרעה לסוסים.

3. בישיבת יום 27.4.22 ניתן תוקף של פסק דין להסכמת הצדדים לפינוי המקרקעין אולם נוכח צו איסור דיספוזיציה שהוטל על רכוש של המשיבים 2-4 לבקשת משטרת ישראל והמבקשת במסגרת הליך פלילי המתנהל נגדם ועל מנת שלא ימצאו מפרים אותו נקבעו בהסכמת הצדדים התנאים הבאים -

"מוסכם על הצדדים כי ניתן פס"ד לסילוק ידם של הנתבעים מן המקרקעין שבבעלות התובע אשר יכנס לתוקף תוך 60 יום מהיום.

הנתבעים יודיעו תוך שבעה ימים למשטרת ישראל ולפרקליטות על פס"ד זה על מנת למנוע טענות לפעולה בניגוד לצו איסור הדיספוזיציה.

במידה שהמשטרה או הפרקליטות יתנגדו לביצוע פסה"ד, יוכלו הנתבעים להגיש בקשה לעיכוב ביצועו והבקשה תידון לאחר תגובת התובע.

בכל מקרה, הסוסים המצויים במושכר יפונו תוך 60 יום."

4. בעקבות הבאת פסק הדין לידיעתה הגישה המבקשת בקשה (תחת הכותרת - "תגובה להחלטה מיום 27.4.2022", להלן: "הבקשה") במסגרתה עתרה להבהרה ביחס לפסק הדין על פיו לא יחולו הוראותיו על נכסי המשיבה 2 המתבררים במסגרת הליך החילוט, להורות למשיבים 2-4 להמציא לידיה פירוט הנכסים אותם הם מבקשים להעביר מן המקרקעין והערכת שוויים (לאור דברי המשיב 4 בעת הדיון כי מדובר בציד בשווי 600,000 ₪) ולעכב את ביצוע פסק הדין עד להכרעה בבקשתה להארכת תוקף איסור הדיספוזיציה ביחס

לרכוש המשיבים 4-2.

5. יש להעיר כי אין חולק על העובדה שהסוסים עצמם הוחרגו מצו איסור הדיספוזיציה (נספח א' לבקשה) ומטעם זה כבר בפסק הדין המקורי נקבע פינויים ללא תלות בעמדת המבקשת ולא חל על פינויים עיכוב הביצוע.

6. המשיב 1 התנגד לבקשה ממספר טעמים (מעבר לנושא הסוסים) -

א. מאחר שלטעמו מדובר בבקשה לעיכוב ביצוע פסק דין אשר הוגשה תחת כותרת שגויה, שאינה תואמת את תקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018, לרבות באי הגשת תצהיר תומך והפקדת התחייבות וערובה להבטחת הוצאותיו (בתשובת המשיב זהו הטעם הרביעי והובא כאן תחילה לצורך נוחות הדיון).

ב. כי אין כל סתירה בין צו איסור הדיספוזיציה לבין פסק הדין שכן האחרון אינו מורה על דיספוזיציה או העברת זכויות ברכוש של המשיבים 4-2.

ג. כי אין כל הצדקה לכפות עליו להוסיף ולאחסן את מטלטלי ורכוש המשיבים 4-2 על מקרקעין שעה שהפרו את חוזה השכירות עימו, אינם משלמים דמי שימוש והחזקתם במקרקעין פוגעת בזכותו הקניינית ומותירה אותו בן ערובה של המבקשת.

7. המשיבים 4-2 טענו בתשובתם לבקשה כי ביצעו השקעות במקרקעין שיש לגביהם אי בהירות וכי אין הם עומדים לפרק ולאחסן את רכושם שבמקום בהעדר יכולת כלכלית, ולדעתם על המבקשת להבהיר מה ברצונה לתפוס מתוך רכוש המצוי במקרקעין עד להכרעת בית המשפט הדן בהליך הפלילי.

8. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים ברצוני להעיר תחילה כי לפחות חלק מטענותיו הפרוצדוראליות של המשיב 1 נעדרות בסיס, והדברים אמורים ראשית לעניין טענתו בדבר העדר תצהיר תומך שעה שהבקשה מבוססת אך ורק על צווים שיפוטניים תקפים ללא הצגת תשתית עובדתית מהותית נוספת - בה אמור תצהיר לתמוך, ובנוסף אף לעניין החיוב בערובה שבכל מקרה אין מקום להטיל על מדינת ישראל.

9. אחר האמור ולגופה של הבקשה, באתי לכלל מסקנה כי אין כל הצדקה לעיכוב ביצוע פסק הדין במלואו עד להכרעה במועד שאינו ידוע בסוגיית חילוט נכסי המשיבים 4-2 וניתן לבצעו ללא קשר להכרעה האמורה וללא פגיעה בהליך הפלילי, כפי שאורה להלן.

10. עיון בצו איסור הדיספוזיציה המקורי שניתן נגד המשיבים 4-2 ביום 10.1.19 (נספח א' לבקשה) מלמד כי הוא עוסק - "במטלטלין ו/או בסוסים (שלאחר מכן הוחרגו ממנו כאמור לעיל - א.ב.) ו/או כל רכוש ו/או רכבים ו/או נגרים ו/או רכבי שטח ו/או במניות" שבבעלותם.

11. אין חולק כי המקרקעין אינם בבעלות המשיבים 4-2, אין להם זכויות קנייניות לגביהם וכי זכויותיהם החוזיות להחזיק בהם פקעו ובשל כך ניתן בהסכמה פסק הדין לפינויים.

12. במצב דברים זה, הגם שהגדרת "רכוש של הנידון" בסעיף 21(ב) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 כוללת גם כל רכוש שבחזקתו, אין ספק כי במקרה דנן אין המשיבים 4-2 זכאים להמשיך להחזיק במקרקעין והחזקתם

בהם אינה כדין ועל כן עליהם לפנותם.

13. יוער כי כלל לא עלתה מצד המבקשת טענה, שלא לומר ראיות לכאורה, כי ביחס למקרקעין קיים פוטנציאל חילוט (ראו: ע"פ 5680/15 **ניקלוא סעיד נ. מדינת ישראל** (27.10.2015)).

14. כאן המקום להבהיר כי בפסק הדין שניתן בהליך הנוכחי אין כל היתר, קל וחומר שלא חיוב, לבצע דיספוזיציה או להעביר בעלות או זכויות כלשהן ברכוש השייך למשיבים 4-2 שהיתה עלולה להיות מנוגדת לצו האיסור, וכל שנקבע ביחס לרכוש המשיבים 4-2 הוא כי יש לפנותו מן המקרקעין.

15. עם זאת, לבד מן המקרקעין טענו המשיבים 4-2 כי ביצעו במקום "השקעות", כאשר יש להניח שמדובר במחוברים למקרקעין אשר לפחות לטענתם שייכים להם, אך כאמור הודיעו כי אין בכוונתם לפרקם או לאחסנם על חשבונם.

16. בה בעת ברי כי הצדק עם המשיב 1 בכך שאין כל הצדקה להותירו בן ערובה או לאפשר למבקשת ולמשיבים 4-2 לעשות שימוש במקרקעין לצורך אחסנת ציוד מבלי שיקבל תמורה עבור שימוש זה ומנגד מבלי שיתאפשר לו לעשות שימוש אחר שימצא לנכון ברכושו.

17. לאור האמור אני מורה כדלקמן:

א. תוך 10 ימים יגישו המשיבים 4-2 לכל הצדדים לבקשה זו תצהיר בו יפורטו כל פריטי הרכוש שהם טוענים שבבעלותם ועודם מצויים במקרקעין - מחוברים ומטלטלין, כולל הערכת שווי כל פריט כזה והאם בכוונתם לפנותו מן המקרקעין.

ככל שתהיה כוונה מצד המשיבים 4-2 לפנות ולו חלק מן הפריטים יצינו בתצהירם האמור היכן יוחזקו לאחר פינויים.

ב. פינוי פריטי הרכוש מן המקרקעין על ידי המשיבים 4-2, ככל שיפנו כאלה, יבוצע לא לפני חלוף 30 יום ממועד המצאת התצהיר האמור לידי הצדדים שכנגד ולא יאוחר מ-60 יום לאחר מועד זה.

לאחר חלוף 60 הימים האמורים רשאי המשיב 1 לפעול כדין לביצוע פסק הדין.

ג. ככל שחפצה המבקשת לתפוס לחזקתה פריטים כלשהם מתוך אותו רכוש שלטענת המשיבים 4-2 שייך להם תוכל לעתור לכך - במסגרת ההליך הפלילי או בהליך אזרחי, בהתאם להוראות החוק הרלוונטיות - תוך אותם 30 יום ממועד המצאת התצהיר כאמור, ובמידה שגם למשיב 1 טענות לעניין הבעלות בחלק מן הרכוש האמור יוכל לנקוט בכל הליך משפטי הולם ביחס לאותם פריטים תוך אותו מועד.

ד. כפוף לאמור מבוטלת ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין.

ה. למען הסר ספק - ימי הפגרה יבואו בחשבון מנייני הימים שנקבעו לעיל.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשפ"ב, 12 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

